

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122451285
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:6122451285.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, Bratislava IČO: 35 831 154 zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom AK Mýtna 48 Bratislava proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C. zastúpený: Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom so sídlom: Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837 o zaplatenie 16.560,13 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 16560,13 spolu s úrokom z omeškania od 25.08.2020 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 08.09.2016 pod číslom úverového účtu 2125276421 a reg. číslom 010386411070916 úver vo výške 25000.00 €, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 13.07.2020 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 17.08.2020 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 25.08.2020 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 09.03.2022 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. §

526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020. Výška postúpenej pohľadávky bola postupom vyčíslená ku dňu 02.03.2022. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 16560.13 €, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. Zároveň si v tomto konaní uplatňujeme voči žalovanému aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že najmä je to z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom v danej veci nie je spoľahlivo preukázané doručenie jednostranných právnych úkonov žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, čo má za následok nedostatok pre postúpenie pohľadávky tak, ako ju vymedzuje žalobca v žalobe a na základe ktorej žiada priznať sumu viac ako 16.000 eur. Konkrétne výzva, ktorá má predchádzať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, samotnému vyhláseniu predčasnej splatnosti, nie je doručená žalovanému zo strany pôvodného veriteľa, rovnako tak aj samotný ďalší právny úkon vyhlásenie predčasnej splatnosti. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/36/2020, ako aj na viacerú širokú rozhodovaciu prax súdov v tejto otázke, ale aj na rozhodnutie tohto súdu 11Csp/129/2021 v ktorom obdobne súd vyhodnocoval túto otázku tak, že v prípade takéhoto stavu je nedostatočné preukázanie doručovania týchto právnych úkonov, len podaciami hárkami. Navyše v období, kedy mali byť takéto podacie hácky doručované, bola aj karanténa, resp. výnimočný stav, pričom poštový podnik sa stával rôzne k takýmto zásielkam a aj z jeho praxe, resp. je to aj na stránke pošty, je možné, že sa ani nedoručila, že sama pošta priznáva, že sa stávali prípady, že sa takáto zásielka nedoručila. Ak žalobca argumentuje výpisom z interného systému pošty, už v kontexte, teda s dátumom, kedy takéto niečo malo byť zasielané, je potrebné vyhodnocovať tieto nedostatky v prospech spotrebiteľa, pretože nemožno spoľahlivo na základe tohto zistiť, že to bolo doručené žalovanému. Aj Najvyšší súd v tomto smere hovorí, že podacie hácky sú nedostatočné, takže toto je základná argumentácia, prečo je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pokiaľ ide o samotnú zmluvu, táto mala refinancovať skorší úver, ktorého zostatok mal byť 19.300 eur, pričom nie je zrejmé, či tento zostatok je istinou úveru alebo aj s príslušenstvom úveru, môže byť bezúročný a bez poplatkov, resp. môže byť to plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a zároveň žalobca ani nedoložil konkrétne dôkazy ku skúmaniu bonity. Pokiaľ ide o ďalšie argumenty, poukázal na skutočnosť, že ročná percentuálna miera nákladov by tu mala byť 8,72% a potom ročná percentuálna miera nákladov bez zľavy z voliteľnej služby 10,90 %, čiže minimálne zmluva tak, ako je koncipovaná, vytvára dojem, že spotrebiteľ si nevie vyvodiť kedy a za akých podmienok, ktorú úrokovú sadzbu by mal použiť, resp. ktorú úrokovú sadzbu sa úročí jeho úver a kedy sa aplikuje už vyššia úroková sadzba a kedy má poskytnutú zľavu. Tieto nedostatky majú vplyv aj na samotnú hodnotu RPMN a teda spotrebiteľ nevie transparentne a spoľahlivo určiť rozsah svojho záväzku, čo aj Súdny dvor viackrát aplikoval vo svojich rozhodnutiach, ako zásadnú okolnosť majúcu za následok v prípade takéhoto nedostatku, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, poukázal na poplatky v bode 7, ktoré podľa ich názoru sú neprijateľné, napr. poplatok za poskytnutie úveru 500 eur, to už samo o sebe a nielen v takejto výške, ale v oveľa nižšej, už bolo vyhlasované za neprijateľné, ale aj iné poplatky, napr. za vystavovanie potvrdení vo výške 20 eur, za vyčíslenie zostatku úveru vo výške 50 eur. Tieto poplatky, ktoré vlastne nijakým spôsobom nevytvárajú náklad na strane veriteľa, pretože tento to má vo svojom informačnom systéme, kedykoľvek prístupné, si na úkor spotrebiteľa tieto poplatky účtuje. Toto považuje za neprijateľné, pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, primárne navrhuje žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej a vecnej legitímácie.

3. Pri novom prejednaní veci žalovaný namieta, že je potrebné žalobu zamietnuť tiež z dôvodu neplatného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, no z iného právneho dôvodu neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pre rozpor so zákonom, nakoľko jednostranné úkony veriteľa neobsahujú uvedenie konkrétnej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania. Uviedol, že úver je tiež potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu hrubého porušenia povinnosti veriteľa pri skúmaní bonity spotrebiteľa a schopnosti spotrebiteľa splácať úvere a absencie náležitosti spotrebiteľského úveru nakoľko zmluva obsahuje poplatok za poskytnutie úveru. Namieta, že je potrebné preskúmať aj zmluvu, ktorá bola refinancovaná zmluvou, ktorá je predmetom tohto konania.

4. Právny zástupca žalovaného pri novom prejednaní veci uviedol, že vo vzťahu k doteraz vykonanému dokazovaniu a to v kontexte so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu, poukázal na vývoj rozhodovacej praxe v otázke, ktorá síce už bola týmto súdom riešená a síce odvolací súd zrušil toto rozhodnutie, ale z iného dôvodu a to je otázka platnosti zosplatnenia úveru, kedy síce nemá mať za následok neplatnosť zosplatnenia tohto úveru nepreukázanie doručenia jednotlivých jednostranných právnych úkonov, ale v zmysle rozsudku pardon uznesenia Najvyššieho súdu 9Cdo/287/2021, ktoré je v zbierke pod R/49/2022 je nevyhnutné zaoberať sa aj tým, či bol alebo nebol zrazený poplatok za poskytnutie úveru, ktorý má za následok skreslenie všetkých doterajších údajov a tieto údaje sú, majú za následok teda vyhodnocovanie rozsahu záväzku, toto má mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, avšak ešte teda poukáže vo vzťahu k neplatnosti postúpenia pohľadávky na rozsudok jednak Krajského súdu v Prešove 5CoCsp/53/2020 z 24.2.2022, ale najmä na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/2/2023 z 25.1.2024, kedy Najvyšší súd uviedol, že je neplatným postúpením pohľadávky a teda aj neplatným zosplatnením stav, kedy nie je v jednostranných právnych úkonoch uvedený údaj pre ktorú splátku vzniká zosplatnenie celého úveru. V danom prípade v jednostranných právnych úkonoch pôvodného veriteľa nie sú žiadne takéto údaje uvedené, v zmysle teda záverov Najvyššieho súdu, by takéto zosplatnenie malo mať za následok teda neplatnosť takéhoto zosplatnenia a mohli by byť teda z pohľadu rozhodovacej činnosti súdu vyvodené rovnaké závery, ako boli vyvodené v pôvodnom rozsudku, avšak z iných právnych dôvodov. Keďže toto rozhodnutie bolo v podstate vydané v čase, kedy ani odvolací súd predpokladám, nemal vedomosť o takomto rozhodnutí, navrhujem, aby bolo aplikované na danú vec, keďže v tomto čase už súdy reflektujú toto rozhodnutie a vyhodnocujú obdobné veci ako neplatne zosplatnené. V takomto prípade by bolo možné z tohto právneho dôvodu žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Pokiaľ však súd by sa týmto nezaoberal, alebo iným spôsobom by vyhodnotil vec tak, že je potrebné sa zaoberať zmluvou ako takou, tak poukazujeme na skutočnosť, že vlastne žalovaný mal dve zmluvy, pričom táto zmluva, ktorá je vyhotovovaná, teda neskôr alebo uzavretá neskôr, je uzatváraná na základe toho, že už v čase uzavretia zmluvy, žalovaný mal problémy so splácaním predošlej zmluvy, ktorej údaje boli vyložené následne po vyžiadaní a preto je potrebné nahliadať z hľadiska posudzovania schopnosti splácať úver kritickejšie na danú vec, to znamená, pokiaľ v tejto zmluve, ktorá je posudzovaná v tomto konaní vyplýva z nej, že išlo o konsolidáciu skorších úverov a to z dôvodu platobnej neschopnosti, tak je podľa môjho názoru porušením povinnosti skúmania bonity, ak takejto osobe je následne poskytnutý ďalší úver, hoci aj konsolidačný, pretože v čase poskytovania úveru je, existuje platobná neschopnosť a je vlastne tento úver poskytovaný len preto, aby v podstate vytvoril nový záväzok a prekryl existujúce záväzky alebo teda, aby z nich vznikol nový záväzok. Preto podľa môjho názoru došlo k nesprávnemu vyhodnocovaniu schopnosti žalovaného splácať úver, v takom prípade je tiež úver bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovaný, teraz neviem, či je zmluva celá. V podstate poukazujem na skutočnosť, že aj zmluva, ktorá bola doložená, taktiež obsahuje jednak poplatok za poskytnutie úveru ale aj poplatky za iné služby, ktoré by v podstate nemali byť spolplatňované a v takom prípade, ako som uviedol, rozhodnutie Najvyššieho súdu už definovalo takýto úver za bezúročný a bez poplatkov, čiže ak bola na skoršiu zmluvu poskytnutá istina alebo teda časť istiny z posudzovanej zmluvy, tak by mala byť započítaná vzhľadom na to, že ide aj o bezúročnosť a bezpoplatkovosť tej skoršej zmluvy, mala by byť započítaná na existujúci dlh, teda istinu, ktorá nie je v súčasnosti doplatená. Primárne ale navrhujem žalobu zamietnuť z dôvodu nesplnenia podmienok pre platnosť zosplatnenia pohľadávky a aj teda postúpenia.

5. Rozsudkom zo dňa 26.04.2023, č.k.11Csp/25/2023-143 súd vo veci rozhodol a to tak, že žalobu zamietol.

6. Po podaní odvolania zo strany žalobcu KS Prešov uznesením zo dňa 19.09.2023 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že ako dôvod pre zamietnutie žaloby súd prvej inštancie uviedol, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ako aj to, že zosplatnenie dlhu nebolo vykonané v súlade so zákonom, keď bolo síce podľa súdu prvej inštancie preukázané, že žalobca síce doručoval (nie doručil) oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, no nedoručil výzvu, kde by žalovaného na túto možnosť upozornil. K tvrdeniu žalobcu v jeho vyjadrení, že priložil doklad - výpis z informačného systému Slovenskej pošty, ktorý má preukazovať doručenie tejto zásielky súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu tohto potvrdenia nevyplýva, že si zásielku osobne žalovaný prevzal, nie je tam jeho podpis. Súd mal preto za to, že žalobca nepreukázal doručenie upozornenia zo dňa 6.4.2020 do rúk žalovaného. Pre uvedený dôvod - nedostatok doručovania, súd prvej inštancie žalobu zamietol. Uvedené skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú však nesprávne, keď tak ako to vyplýva z obsahu spisu - výzva

právneho predchodcu žalobcu (VÚB banka, a.s.) označená ako „Tretia upomienka“ zo dňa 6.4.2020 bola žalovanému doručovaná na adresu, ktorú nielen žalovaný uviedol v zmluve s právnym predchodcom žalobcu, ale táto adresa vyplýva aj z hlásenia o trvalom pobyte cudzincov, resp. z registra obyvateľov SR (č.l. 65, č.l. 116), o čom svedčí aj žalobcom predložený podací hárok, v ktorom je rovnaké podacie číslo zásielky ako je v tejto výzve. Napriek uvedenému žalobca ako prílohu k svojmu vyjadreniu k odporu žalovaného predložil súdu prvej inštancie výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaný predmetnú upomienku prevzal dňa 9.4.2020. Rovnako tak je súčasťou súdneho spisu výzva právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie úveru s doručovanou obálkou pre žalovaného, kde je rovnaká adresa, ktorú uviedol žalovaný vo svojej zmluve uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu, resp., ktorú má žalovaný evidovanú ako adresu trvalého pobytu podľa hlásenia z evidencie cudzincov SR. Pokiaľ súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalobca tieto výzvy doručoval, ale nie doručil, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016, prípadne 5Cdo 126/2010), podľa ktorých nie je podstatné či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky oboznámil, ale jej účinky nastávajú aj v prípade, aj nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom novej zásielky. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého žalovanému bola riadne doručená výzva na zaplatenie dlhu, ako aj upovedomenie o zosplatnení, preto k zosplatneniu dlhu veriteľom riadne došlo a takúto pohľadávku preto bolo v zmysle citovaných ustanovení súdom prvej inštancie možno postúpiť na žalobcu. V ďalšom konaní súd prvej inštancie po ustálenej aktívnej vecnej legitímácii žalobcu s bude zaoberať samotným uplatneným nárokom žalobcu, samozrejme za posúdenia príslušných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, nakoľko žalovaný je v tomto právnom postavení. Najmä s ohľadom na skutočnosť, či zmluvný vzťah uzatvorený medzi stranami sporu, t. j. právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, formou zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexi pôžička“ neporušuje spotrebiteľské právo, najmä pokiaľ sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov, prípadne výšky úrokov a sankcií, vysporiadajúc sa jasným a korektným spôsobom so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a v nadväznosti na ne námietkami žalovaného tak, aby jeho odôvodnenie spĺňalo kritéria ust. § 220 CSP a bolo preskúmateľné.

7. Na základe vyššie uvedeného, preto súd vec opätovne v zmysle pokynu KS Prešov prejednal, pričom sa zaoberal pôvodne vznesenými námietkami žalovaného ako aj novými námietkami žalovaného. Žalovaný pri novom prejednaní veci poukazoval na to, že v prvom rade je vyhlásenie predčasnej splatnosti naďalej neplatné a to z ďalšieho dôvodu, poukázal na novšie rozhodnutia NS SR ako aj odvolacích súdov a zmenu rozhodovacej praxe súdov.

8. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 9Cdo/287/2021, ktoré je v zbierke pod R/49/2022 je nevyhnutné zaoberať sa aj tým, či bol alebo nebol zrazený poplatok za poskytnutie úveru, ktorý má za následok skreslenie všetkých doterajších údajov a tieto údaje sú, majú za následok teda vyhodnocovanie rozsahu záväzku, toto má mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, avšak ešte teda poukážem vo vzťahu k neplatnosti postúpenia pohľadávky na rozsudok jednak Krajského súdu v Prešove 5CoCsp/53/2020 z 24.2.2022, ale najmä na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/2/2023 z 25.1.2024, kedy Najvyšší súd uviedol, že je neplatným postúpením pohľadávky a teda aj neplatným zosplatnením stav, kedy nie je v jednostranných právnych úkonoch uvedený údaj pre ktorú splátku vzniká zosplatnenie celého úveru. V danom prípade v jednostranných právnych úkonoch pôvodného veriteľa nie sú žiadne takéto údaje uvedené, v zmysle teda záverov Najvyššieho súdu, by takéto zosplatnenie malo mať za následok teda neplatnosť takéhoto zosplatnenia a mohli by byť teda z pohľadu rozhodovacej činnosti súdu vyvodené rovnaké závery, ako boli vyvodené v pôvodnom rozsudku, avšak z iných právnych dôvodov. Keďže toto rozhodnutie bolo v podstate vydané v čase, kedy ani odvolací súd predpokladám, nemal vedomosť o takomto rozhodnutí, navrhujem, aby bolo aplikované na danú vec, keďže v tomto čase už súdy reflektujú toto rozhodnutie a vyhodnocujú obdobné veci ako neplatne zosplatnené. V takomto prípade by bolo možné z tohto právneho dôvodu žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Pokiaľ však súd by sa týmto nezaoberal, alebo iným spôsobom by vyhodnotil vec tak, že je potrebné sa zaoberať zmluvou ako takou, tak poukazujeme na skutočnosť, že vlastne žalovaný mal dve zmluvy, pričom táto zmluva, ktorá je vyhotovovaná, teda neskôr alebo uzavretá neskôr, je uzatváraná na základe toho, že už v čase uzavretia zmluvy, žalovaný mal problémy so splácaním predošlej zmluvy, ktorej údaje boli vyložené následne po vyžiadaní a preto je potrebné nahliadať z hľadiska posudzovania schopnosti splácať úver kritickejšie na danú vec, to znamená, pokiaľ v tejto zmluve, ktorá je posudzovaná v tomto konaní vyplýva z nej, že išlo o konsolidáciu skorších úverov a

to z dôvodu platobnej neschopnosti, tak je podľa môjho názoru porušením povinnosti skúmania bonity, ak takejto osobe je následne poskytnutý ďalší úver, hoci aj konsolidačný, pretože v čase poskytovania úveru je, existuje platobná neschopnosť a je vlastne tento úver poskytovaný len preto, aby v podstate vytvoril nový záväzok a prekryl existujúce záväzky alebo teda, aby z nich vznikol nový záväzok. Preto podľa môjho názoru došlo k nesprávnemu vyhodnocovaniu schopnosti žalovaného splácať úver, v takom prípade je tiež úver bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovaný, teraz neviem, či je zmluva celá. V podstate poukazujem na skutočnosť, že aj zmluva, ktorá bola doložená, taktiež obsahuje jednak poplatok za poskytnutie úveru ale aj poplatky za iné služby, ktoré by v podstate nemali byť spoplatňované a v takom prípade, ako som uviedol, rozhodnutie Najvyššieho súdu už definovalo takýto úver za bezúročný a bez poplatkov, čiže ak bola na skoršiu zmluvu poskytnutá istina alebo teda časť istiny z posudzovanej zmluvy, tak by mala byť započítaná vzhľadom na to, že ide aj o bezúročnosť a bezpoplatkovosť tej skoršej zmluvy, mala by byť započítaná na existujúci dlh, teda istinu, ktorá nie je v súčasnosti doplatená. Primárne ale navrhuje žalobu zamietnuť z dôvodu nesplnenia podmienok pre platnosť zosplatenia pohľadávky a aj teda postúpenia.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou zo dňa 07.09.2016, žiadosťou o úvere s prílohami na čl. 9-16, tlačivami k úveru na č. 16-20, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou z 08.09.2016, dodatkom pre refinancovanie úveru, zoznamom dokladov, kópiami poštových podacích hárkov, zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohami, žiadosťou o prevod, všeobecnými obchodnými podmienkami, upomienkou z 06.04.2020, prehľadom na čl. 51, 52, výpisom z účtu na čl. 53-54, výzvou na predčasné splatenie úveru z 14.07.2020, neprevzatou zásielkou,, oznámením o postúpení pohľadávok z 14.03.2022, výzvou na zaplatenie z 27.07.2022, odporom proti vydanému PR, písomnými vyjadreniami žalobcu s prílohami, vyjadrením žalovaného a výsluchom žalovaného, doplneným dokazovaním a to vyjadrením žalobcu na čl. 214,215, lustráciou v systéme klientskych informácií na čl.217-219, prehľadom na čl. 227, písomným vyjadrením žalobcu na čl. 231-234, podaním žalobcu na čl. 243, refinancovanou zmluvou č. 002219911010316 a dokladmi k nej na čl. 245-262, dátami dopytu v SRBI na čl. 271-280.

10. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

11. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli na základe predchádzajúcej žiadosti dňa 08.09.2016 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 25.000 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 351,22 eur pri úrokovej sadzbe 9,90%. Prvá anuitná splátka bola splatná dňa 26.09.2016 a posledná dňa 26.08.2024. Všetky ďalšie bližšie podmienky vrátane RPMN boli dohodnuté v čl. I. zmluvy. Z obsahu zmluvy vyplýva, že úvere bol použitý na splatenie zostatku iného úveru a to č. 002219911010316 vo výške 19.300 eur.

12. Doklady a to informácie o spotrebiteľskom úvere a údaj o RPMN boli žalovaným podpísané. Žalovaný taktiež uzavrel so žalobcom spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu.

13. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 002219911010316 vo výške 19.300 eur zo dňa 01.03.2016 vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 20.000 eur. Žalovaný sa zaviazal úvere splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 307,11 eur pri úrokovej sadzbe 10,40% ročne, práv splátka bola splatná dňa 24.03.2016 a posledná dňa 24.02.2024. Zo zoznamu dokladov k zmluve a k žiadosti o úvere na čl. 248 -252 vyplýva, že doklady o príjme neboli doložené, len doklady totožnosti. V žiadosti žalovaného o úvere na čl.250 sa uvádza výška mesačného čistého príjmu 335,01 eur.

14. Listom z 06.04.2020 (čl. 50)veriteľ upozornil žalovaného na to, že neuhradil splatné záväzky zo zmluvy o úvere. Upozornil ho na to, že ak nehradí tieto záväzky, bude požadovať, aby vrátil celú dlžnú sumu pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Doručenkou svedčiacu o prevzatí tejto výzvy súdu žalobca nedoručil. Neskôr súdu predložil kópiou poštového podacieho hárku a sledovanie zásielok (čl. 115) ktorým preukázal podľa KS Prešov doručenie listiny.

15. Listom na list zo dňa 14.07.2020 vyplýva, že pôvodný veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých splátok a vyzval žalovaného na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy do 7 dní od doručenia tejto výzvy. K tejto výzve žalobca nedoložil doručenkou, priložil neprevzatú zásielku čl. 55.

16. Pred začatím konania v zmysle uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania z VUB, a.s. na súčasného žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, postúpenie mal veriteľ oznámiť žalovanému listom zo dňa 14.03.2022.

17. Z vyjadrení žalobcu okrem iného vyplýva, že sa vyjadroval k skúmaniu bonity žalovaného a k otázke doručovania upozornenia na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný k a k zosplateniu. Uviedol, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 06.04.2020 označenej ako „Tretia upomienka“ súdu predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú a to pod číslom zásielky D. dňa 06.04.2020, čo vyplýva priamo z podacieho hároku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.). Napriek uvedenému v prílohe zasielame súdu doklad - výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaný prevzal predmetnú upomienku dňa 9.4.2020.. Podľa ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.“ Zo znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vzhľadom k tomu že v tomto konaní preukázali splnenie oboch uvedených podmienok, máme za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne.

18. Z výpovede žalovaného vyplýva, že zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s predchodcom žalobcu na sumu 25.000 eur uzavrel a finančné prostriedky mu boli poskytnuté. Žalovaný na otázku súdu, či obdržal listinu - upozornenie na možnosť predčasného zosplatenia zo dňa 6.4.2020 a listinu zo dňa 14.07.2020 - výzvu na predčasné zosplatenie úveru po nazretí do spisu uviedol, že tieto listiny neobdržal. Žalovaný ďalej uviedol, že po začatí corony, kontaktoval Všeobecnú úverovú banku, aby mu odložili o 9 mesiacov, no nesúhlasili. Na otázku súdu, či korešpondovali písomne alebo telefonicky žalovaný uviedol, že sa nepamätá. Žalovaný ďalej na otázku súdu, vzhľadom na vyjadrenie jeho právneho zástupcu, že v období doručovania listín, bolo obdobie corona-vírusu, bolo obdobie karantény či v tomto období, nebol v povinnej karanténe z dôvodu, že bol v kontakte s pozitívnym, resp. či sám nebol pozitívny uviedol, že bol pozitívny. Na otázku súdu, v akom období bol pozitívne testovaný žalovaný uviedol že sa nepamätá. Ktorý deň bol pozitívne testovaný už nevie, vie že bol chorý celý rok. Na otázku súdu, či bol práceneschopný uviedol, že áno. Pracovať začal až od minulého roku od mája. V máji tento roka, bude rok, čo je práceneschopný. Predtým pracoval pol roka. Žalovaný ďalej uviedol, že bolo to ťažké obdobie, traja, ktorí sa s ním nakazili, zomreli, bolo to v E.. Na otázku súdu, či sa nakazil na Ukrajine uviedol, že áno. Bol tam zhruba 2-3 mesiace. Potom prišiel tu, chcel pracovať. Avšak má všetko poničené a potrebuje vymeniť obidva kĺby. Následne žalovaný uviedol, že na Ukrajinu asi išiel v auguste a vrátil sa v januári, presne sa však už nepamätá. 40 dní mal horúčky a ležal, nepamätá sa. Žalovaný na otázku svojho práv. zástupcu, či týmto úverom bol zaplatený predchádzajúci úver, podľa obsahu zmluvy vo výške 19.300 eur uviedol, že áno. Žalovaný ďalej na dotaz svojho práv. zástupcu, či mu bol vyplatený rozdiel medzi sumou úveru a istinou uvedenou vo výške 19.300 eur, žalovaný potvrdil, že áno. Na otázku súdu, aké doklady žiadal od neho veriteľ pri podaní žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, žalovaný uviedol, že nejaké papiere brali, nevie, bolo to dávno, dačo im nosil, nevie presne. Žalovaný na otázku svojho práv. zástupcu, vzhľadom na to, že obsahom zmluvy je aj poistenie úveru, či toto poistenie si žiadal sám uviedol, že nie, dávala to banka, ako podmienku, nakoľko ináč by nič nedostal. Žalovaný dodal, že platil im 4 roky, má aj hypotéku, platí 390 eur každý mesiac. Keď sa začala corona, všetkým volal, žiadal odklad o 9 mesiacov, nakoľko mal svoje vlastné auto a vozil tovar. Povedali, že nie.

19. Z novšieho vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného vyplýva, že v kontexte s obsahom zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax tohto odvolacieho súdu, najmä na potvrdzujúci rozsudok KS Prešov, sp. zn. 20CoCsp/13/2023, z 29.06.2023 podľa ktorého žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu aj v prípade splnenia predpokladov, ktoré uvádza odvolací súd v tejto veci ako dostačujúce. Svoju argumentáciu preto považuje naďalej za plne dôvodnú a navrhuje, aby súd oprel svoju argumentáciu o právne úvahy uvedené v priloženom rozhodnutí a žalobu opätovne zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. prípade, že by vyššie uvedený zásadný nedostatok na strane žalobcu súd vyhodnotil v jeho prospech, navrhujem skúmať, či v čase poskytnutia úveru právny predchodca žalobcu riadne skúmal príjmy a výdavky na mojej strane. Uvedený nedostatok skúmania bonity má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Poukázal aj na obsah súvisiacej zmluvy o úvere, podľa ktorej mal byť refinancovaný skorší záväzok s tým istým pôvodným veriteľom. Navrhuje, aby súd vyžiadal od žalobcu úverovú dokumentáciu k predchádzajúcej zmluve, lebo parametre a osobitosti tohto právneho vzťahu majú prepojenie a vychádzajú zo skoršieho záväzku. Zároveň žalobca musí preukázať aj všetky ďalšie okolnosti (skúmanie bonity, poskytnutie finančných prostriedkov a úverovú históriu) aj k predchádzajúcej zmluve, lebo vady predchádzajúceho právneho vzťahu majú dopad na skutočnú výšku istiny, sumu poskytnutých prostriedkov a bonitu skúmanú v tomto prípade.

20. Z vyjadrenia žalobcu na čl. 243 ohľadom čerpania úveru 25000 eur vyplýva, že suma 5700 eur bola dňa 8.9.2016 zaslaná na účet žalovaného a suma 1900 eur bola použitá na splatenie predchádzajúceho úveru dňa 20.09.2016.

21. Uvedenú vec súd takto právne posúdil.

22. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa ust. § 2 písm. a),b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

24. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

25. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v rozhodnom období zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa ust. § 11 ods.1 cit zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)

f)veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g)ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

27. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platnom a účinnom v rozhodnom období poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)

f)veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g)ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

28. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. platnom a účinnom v rozhodnom období (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa ust. § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. platnom a účinnom v rozhodnom období ak osoba v zmluve o spotrebiteľskom úvere označená ako veriteľ neoprávnené poskytne spotrebiteľský úver bez povolenia podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b) uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba v neplatnej spotrebiteľskej zmluve označená ako veriteľ je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa nedohodnú inak; tým nie je dotknuté právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz.

30. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t)požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
u)požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
v)požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
w)požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

34. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Podľa ust. § 17 ods. 1 písm.a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

41. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

42. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

43. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

44. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

45. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že medzi veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o splátkovom spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva v zmysle ustanovení zákona č. 266/2005 Z.z.. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

46. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 25.000 eur, a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 96 splátkach vo výške 376,79 eur mesačne pri úrokovej sadzbe 7,90% pri poskytnutí zľavy. Prvá splátka bola splatná dňa 26.09.2016 a posledná dňa 26.08.2024. Úver bol použitý na refinancovanie zostatku predchádzajúceho úveru č. 002219911010316 vo výške 19.300 eur. Pričom ako to vyplýva z vyjadrenia žalobcu na refinancovanie bola použitá suma 19.300 eur a suma 5700 eur bola vyplatené na účet žalovaného. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalobca zaúčtoval sumu 500 eur ako poplatok za úver, ktorý bol splatný ku dňu prvého čerpania úveru, ktorý si stiahol po poskytnutí, čerpaní úveru.

47. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný prospech veriteľa uhradil finančné prostriedky vo výške 8439,87 eur do podania žaloby (čl. 215).

48. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

49. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

50. Súd preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku. Podľa obsahu zmluvy medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok 7,90 % ročne. Čo sa týka výšky úrokovej sadzba uvedenej a dohodnutej v zmluve na výške 7,90 %. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 10,06 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje nie je viac ako dvojnásobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore je v súlade so zákonom.

51. Súd sa zaoberal a skúmal vzhľadom aj na námietky žalovaného platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tým, či došlo k zosplateniu dlhu ako aj to, že zosplatenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či je platné, či má právny účinky predpokladané zákonom.

52. Žalobca preukázal súdu doručenie vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru osobne žalovanej. Súdu doručil a preukázal aj doručenie výzvy v ktorej by upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Čo sa týka doručenia týchto právnych úkonov, postup žalobcu bol v súlade so zákonom, čo vyplýva z právneho názoru odvolacieho súdu.

53. Súd sa zaoberal a skúmal ďalej jednak na námietku žalovaného ako aj ex offo vzhľadom na to, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere platnosťou vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tým, či došlo platne k zosplateniu dlhu ako aj to, či zosplatenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a teda či je platné, či má právny účinky predpokladané zákonom a to pokiaľ ide o obsahovú stránku týchto jednostranných právnych úkonov.

54. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

55. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

56. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

57. Podľa ust. § 150 ods. 1,2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

58. Podľa ust. § 151ods, 1,2 skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

59. Súd vykonaným dokazovaním pri opätovnom posúdení veci zistil, že jednostranné úkony realizované právnym predchodcom žalobcu nie sú v súlade so zákonom po obsahovej stránke z dôvodov, ako to nižšie uviedol.

60. V tomto smere súd poukazuje na rozhodovacia súdna prax. Súd dáva do pozornosti rozhodnutie NS SR zo dňa 25.01.2024, č.k. 5Cdo/2/2023, cit: „ 14.2 Dovolací súd uvádza, že pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením

príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatenej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“

61. Súd poukazuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2021, sp. zn. 7CoCsp/14/2021, kde aj v tomto súdnom rozhodnutí sa uvádza, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný a to v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. prípade, že takto veriteľ neurobí, ide o neurčitý právny úkon a takýto právny úkon je absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ.

62. Zo strany právneho predchodcu navrhovateľa - banky došlo k absolútne neplatnému zosplatneniu celého úveru. V zosplatnení úveru právny predchodcom žalobcu t.j. v liste zo dňa 14.07.2020 absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. Ani v liste zo dňa 06.04.2020 ktorým upozornil žalovaného dlžníka na omeškanie nie je uvedené s ktorou splátkou sa mal dlžník dostať do omeškania. Uvedené nesporne vyplýva z obsahu listín.

63. Následne podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.03.2023 mala banka, pôvodný veriteľ postúpiť pohľadávku na žalobcu. V čase postúpenia pohľadávky táto pohľadávka ešte nebola celá splatná. Konečná splatnosť úveru bola podľa zmluvy 26.08.2024.

64. V zosplatnení úveru zo strany banky - právneho predchodcu navrhovateľa, t.j. v liste zo dňa 06.04.2020 je uvedené, že dlžná suma činí 1132,63 €. V oznámení o zosplatnení z 14.7.2020 tiež absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru, je tam uvedená len celková dlžná suma.

65. Rozhodovacia prax súdov sa v súvislosti s posudzovaním platnosti týchto jednostranných právnych úkonov menila. Ako je to vyššie citované v najnovších súdnych rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR ako odvolacích súdov aktuálna súdna prax považuje za nevyhnutné pre platne právne zosplatnenie presnú špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo, čo v danom prípade nebolo.

66. Súd zistil, že banka v čase zosplatnenia pohľadávky preto nedisponovala takou pohľadávkou, akú postúpila na navrhovateľa z dôvodu, že vyhlásenie predčasnej splatnosti nedodržalo zákonné náležitosti a je preto neplatné.

67. V zmysle zásady nemo plus juris nikto nemôže previesť na iného viac práv, než sám má, preto nemohla banka postúpiť pohľadávku - údajný dlh v takej sume, ako ju postúpila na žalobcu. Žalobca preto nedisponuje touto pohľadávkou, nie je preto aktívne legitimovaný v konaní.

68. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Banka preto nemohla živý úver a ani pohľadávku v takej výške previesť na žalobcu a žalobca na ktorého nebola platne právne postúpená pohľadávka túto nemôže ani túto od žalovaného vymáhať, pretože nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žalobného návrhu.

69. Na základe vyššie uvedeného keďže mal súd aj pri opätovnom prejednaní veci za to, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Súd mal opätovne za to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti je neplatné aj z iného dôvodu ako pri prvom rozhodovaní. Tento dôvod neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru je v súlade s vyššie citovanými rozhodnutiami NS SR a KS Prešov a v neposlednom rade aj rozhodnutie OS Vranov n.T. sp.zn. 3Csp/37/2022.

70. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietal, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

71. Žalovaný namietal nesprávnosť RPMN. Poukázal na skutočnosť, že ročná percentuálna miera nákladov by tu mala byť 8,72% a potom ročná percentuálna miera nákladov bez zľavy z voliteľnej služby 10,90 %, čiže minimálne zmluva tak, ako je koncipovaná, vytvára dojem, že spotrebiteľ si nevie vyvodiť kedy a za akých podmienok, ktorú úrokovú sadzbu by mal použiť, resp. ktorú úrokovou sadzbou sa úročí jeho úver a kedy sa aplikuje už vyššia úroková sadzba a kedy má poskytnutú zľavu. Tieto nedostatky majú vplyv aj na samotnú hodnotu RPMN a teda spotrebiteľ nevie transparentne a spoľahlivo určiť rozsah svojho záväzku, čo aj Súdny dvor viackrát aplikoval vo svojich rozhodnutiach, ako zásadnú okolnosť majúcu za následok v prípade takéhoto nedostatku, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

72. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky na poplatky v bode 7, ktoré podľa ich názoru sú neprijateľné, napr. poplatok za poskytnutie úveru 500 eur, to už samo o sebe a nielen v takejto výške, ale v oveľa nižšej, už bolo vyhlasované za neprijateľné, ale aj iné poplatky, napr. za vystavovanie potvrdení vo výške 20 eur, za vyčíslenie zostatku úveru vo výške 50 eur. Tieto poplatky, ktoré vlastne nijakým spôsobom nevytvárajú náklad na strane veriteľa, pretože tento to má vo svojom informačnom systéme, kedykoľvek prístupné, si na úkor spotrebiteľa tieto poplatky účtuje. Toto považujeme za neprijateľné, pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky a primárne, ale navrhujeme žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej a vecnej legitímácie.

73. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru v sume 500 eur zo zmluvy nesporne vyplýva, že bol medzi pôvodným veriteľom a žalovaným dohodnutý takýto poplatok.

74. V zmluve výška poskytnutého úveru bola uvedená sumou 25.000,- eur. Avšak okamžite s poskytnutím úveru bol žalovanému zaúčtovaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 500,- eur, podľa bod 7. zmluvy ktorý bol splatný ku dňu prvého čerpania úveru.

75. Z výpisu z účtu žalovaného na čl. 261 vyplýva, že dňa 08.09.2016 bol poskytnutý úver vo výške 25000 eur a hneď v tento deň bol stiahnutý poplatok vo výške 500 eur.

76. Ak na účet žalovaného bola pripísaná suma úveru, vzápätí z nej žalobca zinkasoval, ihneď vzal späť sumu poplatku 500,- eur, teda reálne žalovaný disponovala nie istinou úveru 25.000,- eur, ale sumou 24500- eur krátenou o zinkasovaný poplatok. Uvedené je zrejmé aj z výpisu z účtu medziúveru. Takýto postup žalobcu rozhodne nepotvrdzuje, že žalovanému žalobca úver reálne poskytol vo výške dohodnutej sumy v zmluve o to viac, keď uvedený postup iba potvrdzuje, že prioritným záujmom dodávateľa (veriteľa) bol ekonomický profit, prioritne a ihneď získať poplatok, ktorý sa ale mal splácať v rámci nákladov spotrebiteľa súvisiacich s poskytnutím úveru v priebehu trvania celého zmluvného vzťahu. Za tejto situácie je preukázané, že žalovaný disponoval reálne sumou úveru iba vo výške 24500,- eur a ak v zmluve bola výška úveru uvedená sumou 25000,- eur bola uvedená nesprávne. Pre absenciu tejto obligatórnej náležitosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. g) je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy (v obdobnej veci žalobcu v súvislosti poplatkom za poskytnutie úveru porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15CoCsp/4/2024 z 28. 02. 2024 v prípade iných dodávateľov porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/51/2021 z 20. 04. 2022, porovnaj tiež rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoCsp/15/2021 z 27. 10. 2021).

77. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

78. Súd sa z dôvodu predošlej odlišnej judikatúry vyšších súdov ohľadne poplatku obdobného typu (za spracovanie úveru, poskytnutie úveru) vždy priklonil k judikatúre uprednostňujúcej výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa. Tu je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že napriek predošlej odlišnej

aplikačnej praxi, došlo už v súčasnosti k zjednocujúcemu záveru publikovanému dokonca vo forme stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

79. Zásadné stanovisko vo vzťahu k otázke, čo tvorí celkovú výšku spotrebiteľského úveru, vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 30.06.2022 sp. zn. 9Cdo 287/2021 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 49/2022. Podľa tohto rozhodnutia, celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie a tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Zmluvné dojednanie umožňujúce veriteľovi hneď pri uzavretí zmluvy zraziť poplatok za poskytnutie úveru z istiny, je okolnosťou vyvolávajúcou nielen sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale zároveň predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

80. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 500,- eur pri poskytnutom úvere 25000,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Súd poukazuje na argumentáciu Vrchného Krajského súdu Karlsruhe z 3.mája 2011 (17 U 192/10), v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“. Pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Ak poskytovateľ úveru má riadne s odbornou starostlivosťou poskytovať úvery, teda podnikať podľa svojho licencovaného predmetu podnikania, nemôže poskytnúť úver bez toho, aby so spotrebiteľom uzatvoril zmluvu, ktorá v prípade spotrebiteľského úveru musela mať pod sankciou neplatenia písomnú formu. Ide teda o činnosť, ktorá je pre poskytovateľa úveru nevyhnutná na to, aby mohol spotrebiteľom poskytovať úvery a spotrebiteľia sú za poskytnuté úvery povinní zaplatiť odmenu. Samotné spoplatnenie úkonu uzatvorenia zmluvy v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pokiaľ ide o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 420 eur, súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

81. V prípade úveru vo výške 25.000,- eur suma 500- eur predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru, mala byť uhradená započítaním pri poskytnutí úveru. Je teda nepochybné, že žalobca do spotrebiteľského úveru zahrnul i poplatok za jeho poskytnutie. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie úveru, pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby, treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Je to zrejmé z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumeli všetky náklady vrátane úrokov,

provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

82. Ak žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul poplatok za poskytnutie úveru, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Žalovanému bol teda poskytnutý úver v skutočnosti nie vo výške 25.000,- eur, ale vo výške 24.500,- eur. Ak žalobca pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. Nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (porovnaj v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022).

83. Súdny dvor Európskej únie vo veci C-377/14 svojim rozsudkom zo dňa 21.04.2016 vyslovil, že čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/EHS, ako aj bod I prílohy 1 tejto Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V tomto rozsudku Súdny dvor Európskej únie skonštatoval, že ak pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je vymedzený v čl. 3 písm. h) Smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“ vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť.

84. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, do celkovej výšky úveru nemala byť zahrnutá suma 500 eur predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru. Žalobca tak poskytol žalovanému úver iba vo výške 24500,-eur a nie vo výške 25.000,- eur. Celková výška spotrebiteľského úveru ako náležitosť vyplývajúca z ust. § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, nebola uvedená správne a teda tiež pre absenciu tejto náležitosti je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

85. Pri spotrebiteľských zmluvách (ako je to aj v tomto prípade) je potrebné do úvahy vziať už ochranu spotrebiteľa pri posudzovaní, či veriteľ pri dojednaní záväzku poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky spotrebiteľovi, môže dojednať odplatu v zmysle § 499 Obchodného zákonníka. Napriek tomu, že ide o priamo dojednanie v zmluve, takáto zmluvná podmienka, vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský úver, podlieha súdnemu prieskumu v zmysle generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky), potom vyžadovanie poplatku za spracovanie medziúveru, na základe zmluvného dojednanja, je neprijateľnou podmienkou, pretože žalobca (banka) koná v rámci svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, keď na jednej strane vykonáva bankové činnosti priamo v zmysle zákona o stavebnom sporení aj s poskytovaním stavebných úverov, ale na druhej strane, v neprospech spotrebiteľa vyžaduje za vykonávanie takejto bankovej činnosti vyplývajúcej priamo zo zákona nielen samotný poplatok za spracovanie úveru (mediúveru), čím dochádza k značnej

nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pojem „značná nerovnováha“ je potrebné chápať aj v zmysle záverov Súdneho dvora EÚ v rozsudku vo veci C-226/12, Constructora Principado, že čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia značnej nerovnováhy nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv, vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti - dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza, na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, alebo prekážky v ich výkone, alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktoré vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa. Pri poplatku za spracovanie úveru má spotrebiteľ platiť dodávateľovi za to, že tento v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonáva konkrétny úkon, ktorý práve vyplýva z jeho obchodnej a podnikateľskej činnosti a prenáša tak nákladové bremeno za samotné spracovanie úveru a následne vedenie účtu na spotrebiteľa, pričom takýto účet ani nie je platobným účtom regulujúcim platobné služby. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že žalobca poplatok za spracovanie medziúveru zaúčtoval už pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov, čo žalobca priamo uviedol aj v zmluve v čl. VIII. Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy. Žalobca tak síce formálne poskytol žalovanej finančné prostriedky, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru s týmito finančnými prostriedkami spotrebiteľa nemohli disponovať a v skutočnosti im bola ako úver poskytnutá suma nižšia, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru je neprijateľná, a teda voči spotrebiteľom neúčinná. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (pozri aj rozsudok NS SR 9Cdo/287/2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.15CoCsp/4/2024 z 28. 02. 2024).

86. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

87. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné úver z predmetnej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto je treba vychádzať z toho, že žalovaný by mal žalobcovi hypoteticky vrátiť len neuhradenú sumu zo skutočne poskytnutého úveru.

88. Pokiaľ ide o nedostatočné skúmanie bonity žalovaného a že zo strany veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinnosti s odbornou starostlivosťou preskúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver, čo spôsobuje jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, s touto námietkou žalovaného sa súd stotožnil.

89. Skutočnosť, že sa jednalo o spotrebiteľský úver nebola medzi stranami sporná. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch

90. Súd sa preto zaoberal tou skutočnosťou, či predmetný spotrebiteľský úver spĺňa všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

91. Odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újinné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto

zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcov, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

92. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného predchodca žalobcu nemal takmer žiadne údaje preukazujúce skutočnú výšku výdavkov žalovaného, nebolo preto preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

93. Žalobca uviedol, že z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že z platieb žalovaného suma 8439,87 € bola započítaná na istinu, suma 6566,67 € na základný úrok, suma 54,83€ na sankčný úrok, suma 117 € na poplatky a suma 500 € predstavuje poplatok za poskytnutie úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ani napriek tomu omeškané splátky neuhradil, vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe žaloby predložili dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný právnenému predchodcovi poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola právnym predchodcom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv.

94. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

95. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

96. Žalobca v danom prípade tvrdí, že preveroval úverové zaťaženie žalovaného výpočtom primárnej návratnosti dopytom na SRBI, kde boli zisťované prípadne nesplácania omeškania so splácaním poskytnutých úverov. Schopnosť žalovaného splácať úver bola predchodcom žalobcu posúdená riadne so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv.

97. S prihliadnutím na jeho rodinný stav, výšku príjmu 335,01 eur (čl. 275) + bonusy, životné potreby, výšku úverov (čl. 218), bolo skúmanie schopnosti splácať úvere riadne a včas nedostatočné. V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca mal k dispozícii doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpisy z

bežného účtu žalovanej, pri uzatváraní zmluvy. Ostatné príjmy v sume 402 eur ako je to uvedené (čl. 275) predstavovali bonusy a odmeny. Nie je zrejmé, či išlo o pravidelné mesačné odmeny alebo sporadické. Toto žalobca nedostatočne skúmal a súdu nepreukázal.

98. Súd tak nemá za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovaného, teda kde táto býval, či vlastnil nehnuteľnosť alebo či býval v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzal a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jej výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Bez toho, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovaného, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021). Pravidelný príjem žalovaného bol 335,01 eur a splátky úveru predstavovali v sume 376,79 eur, teda viac ako príjem žalovaného, pričom je potrebné zohľadniť žalovaného ďalšie výdavky na živobytie.

99. Predchodca žalobcu vôbec neskúmal skutočné výdavky žalovaného a to predložením prislúchajúcich listín. Vychádzal zrejme iba z tvrdení uvedených v listine označenej ako „Potvrdenie príjme na základe daňového priznania a potvrdenia poisťovne a výpisu z účtu. Žiadne iné listiny preukazujúce príjmy hlavne mesačne výdavky a teda riadne skúmanie bonity súdu nepredložil.

100. Nie je preukázané ani že dostatočne skúmal aspoň úverové zaťaženie žalovaného, na čl. 218.

101. Náklady na bývanie a ďalšie nevyhnutné výdavky a ani úverové zaťaženie žalobca preukázateľne neskúmal, preto uvedené minimálne nezodpovedá odbornej starostlivosti dodávateľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo sa týka skúmania pravidelných výdavkov žalovaného pred samotným uzavretím uvedenej úverovej zmluvy.

102. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami. Skúmanie bonity žalovanej v žalobcom uvedenom rozsahu (potvrdenie o príjme), v zmysle uvádzanej judikatúry, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou.

103. Nahliadnutie do databáz úverových registrov a databáz bánk za účelom skúmania výdavkov žalovaného, samo o sebe taktiež nie je možné považovať za dostatočné. Výpisy z týchto databáz nepodávajú kompletný obraz o výdavkoch žiadateľa, nakoľko výdavkami klienta sú aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ žalobca nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či žalovaný je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/18/2022 z 28.06.2022 obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/15/2022 z 24. 11. 2022).

104. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Ani prípadné skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz bánk nie je postačujúce, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať obraz ani o výdavkoch klienta. Pri overovaní bonity žalovaného nemal žalobca k dispozícii údaje o jeho výdavkoch, čo vedie k záveru, že pri uzatváraní zmluvy nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/144/2019 z 27. 05. 2020).

105. Porovnanie príjmov a výdavkov žalovaného nevyplývalo zo žiadneho z predložených dôkazov žalobcom.

106. Uvedené je možné považovať iba za formálne overenie bonity žalovaného, nie však skutočné overenie bonity s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

107. Povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

108. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

109. Pri poskytnutí úveru za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Uvedené je však bez významu, nakoľko súd poukazuje, že žaloba ako je to vyššie zdôvodnené bola zamietnutá, pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

110. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

111. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

112. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

113. Súd žalobu zamietol, úspešný tak bol žalovaný. Súd preto rozhodol že ako úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.